

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**V Premi Literari Sant Jordi
1994**

PREMI POESIA

**Curses de solitaris
de
Josep M. Forcadell i Fuentes**

CURSES DE SOLITARIS

Tac-tac, tac-tac, tac-tac...
i la sorra cedeix suau,
fistonada encar de la darrera escuma.
Onades tímides llepant la platja
tac-tac... sota el ritme de les cames.
I el senderó de peus estampits
avança fal·laç com un instant,
en continent difuminat i perdut,
pèntols de nau sense deixant
tac-tac... sota el ritme de les ones.
Narius oberts a la salabor,or,
Saliva amarga amb gust de dona
I una gaubança que eixampla el pit:
 -com esvoleteguen les gavines!-
impuls de músculs agusats per la joia.
Tanquen la corba els farallons daurats
on aurtén embotornades mans de mar
que eleven els dits sobre la bròfega roca.
Es trenca el compàs de les petjades,
Brufen xinglots d'onada. El cos descansa.

Què soberg el llostre rosat
rera els crestalls catedralicis
afumats d'ombria!
Un terral fred com la grisalla
neteja la pell i les platges.
Temps de solitaris.
Estintolat en el miracle,
alenteix el cor els batecs.
El cel, suaument, s'entrevira.

Tac-tac, tac-tac, tac-tac...
són els darrers servents de l'espectacle,
tornen a casa esplugats de faramalles,
pur el cervell engavanyat de mentides,
esbufegats els agre's alens de nicotina.
 Tac-tac, tac-tac, tac-tac...
Trontollen els turmells i les espatlles,
L'esforç rebenta les arteries neulides
Per la sedentària monotonía dels dies.
És la processó dels nous atletes del crepuscle.

Mireu com eixona el sol els fullatges
i escampa sobre l'horitzó
els colors tardorals!
No quedarà ni una petja
sobre la sorra de la vida.
La mar és la mort.
Retorno a casa entotsolat
mentre irruents colpegen a la porta
les ombres de la nit.